

A LA PRESÓ UN HOME PER MATAR UNA DONA

La jutge de guàrdia va enviar ahir a la presó un home per la mort d'una dona al Pont de Vilomara. Va decretar la presó provisional i sense fiança per a l'home, que no va voler

declarar, per un homicidi dolós. El cas es porta des d'un jutjat d'instrucció i no des d'un jutjat de violència sobre la dona perquè es considera que no hi havia un

vincle sentimental entre el presumpte autor i la víctima. Els fets van passar dijous de la setmana passada, a les 10 de la nit, en un habitatge d'una urbanització.

Un agent dels Mossos custodiant la caravana del detingut ahir al migdia al terme de Sant Cugat. CÈLIA ATSET

“¿A les Planes hem estat convivint amb un assassí?”

L'arrestat pels Mossos havia robat a alguns veïns i va ser apallissat

GERMÁN ARANDA MILLÁN
SANT CUGAT DEL VALLÈS

La Maria, botiguera de la Cooperati-va Santa Rosalia, al barri de les Planes de Sant Cugat, ja feia un cert temps que li havia agafat por al Thiago, el jove de 35 anys detingut ahir a la matinalada a la caravana on vivia, a uns 50 metres de l'establiment, i a on havia tornat després dels assassinats al'Eixample de Barcelona pels quals se l'investiga. I això que, malgrat que parlava sol i “no estava bé del cap”, sempre reaccionava amb educació. “Si li deia que deixés d'ensumar per aquí o per allà, em feia cas i marxava molt educadament”, explicava ahir la Maria. Però fa unes setmanes això va canviar. “Va entrar amb una destrala la motxilla, se'n veia el mànec, i vaig trucar als Mossos. Em van dir que era per tallar uns ossos i que no em preocupés i no li van prendre. Em va indignar quedar com una paranoica”, afegia. El Félix, client de 46 anys, rematava: “Potser no n'hi havia tanta, de paranoia”. La seva filla, la Rita, d'11 anys, llançava una pregunta que ara té fàcil resposta: “¿O sigui que hem estat convivint amb un assassí en sèrie?”

La botiguera explicava que només comprava cerveses i que ella un dia li va regalar una miqueta de pernil. Els veïns es preguntaven què menjava i com ho aconseguia. Qui més qui menys, els clients que ahir feien cua a

la porta de la botiga (només dues persones podien entrar a la vegada per mantenir la distància sanitària) el coneixien de vista, al Thiago.

“Va entrar a robar a un pis i a un altre veïli va robar una bicicleta. Fa poc li van fotre una bona pallissa, li van obrir el cap uns a qui havia robat i va acabar a l'hospital”, explicava el Jose, que el va veure dilluns per últim cop, hores abans de l'últim assassinat. “Amb tots els controls que hi ha, ¿com ha pogut anar i tornar totes aquestes vegades?”, es preguntava. “A casa meva hi va intentar entrar i després em va preguntar que si bordaven gaire els gossos, i jo li vaig dir que esclar que bordarien si s'hi intentava colar”, assegurava. Però no els constava que cap dels veïns haguessin posat alguna denúncia.

“De vegades em demanava si li podia portar tabac de casa i n'hi portava. Estava molt sol, de vegades s'asseia aquí i mirava cap a les muntanyes. A vegades sí que es trobava amb més gent. Jo pensava que venia drogues però no m'imaginava això”, deia la Gina mentre passeja el gos a dos metres de la caravana precintada pels Mossos.

De la solitud d'en Thiago en sabia una mica més l'E., de 35 anys, que ahir preferia no donar el seu nom. Un amic en comú la va posar en contacte amb el Thiago el mes d'agost de l'any passat i ella el va deixar dormir uns dies al jardí de la gran casa que ocupa a uns 100 metres de la botiga i 150 de la ca-

ravana. Ell havia arribat feia poc, creia, del nord de Portugal i ho havia fet en autoestop. “No el vaig deixar dormir dins de casa perquè em feia una mica de por per la meua filla petita, que viu amb mi. Ell parlava sol i deia que sentia veus dins seu, i li vaig acabar demanant que marxés. Ho va acceptar”, relatava. Això va ser cap al novembre i la caravana va aparèixer pel barri fa cosa de dos mesos i mig. Entremig, pel que explicava un veí, devia passar per altres cases. “Allà on va intentar viure el van fer fora”, deia.

Preocupació per ell

Però l'E. no només va tenir por, sinó que també es va preocupar per ell. “Li vaig dir a l'amic en comú que intentés parlar amb la seva família, que vivia al nord de Portugal, d'on ell havia vingut, perquè se li veia que podia ser esquizofrènic, necessitava un tractament psiquiàtric. Però el mateix amic en comú, que el coneixia del Brasil d'abans que cap dels dos visqués a Barcelona, se n'havia allunyat últimament perquè veia que no estava estable mentalment”, explicava l'E., que precisava que el presumpte assassí els deia “que no volia tornar perquè li feia por que el seu cunyat l'internés en un psiquiàtric”.

El Félix, client de la botiga, es preguntava ahir: “Com és possible que hi hagués una caravana aparcada durant mesos i no vingués cap policia ni tan sols a preguntar?”

Les entitats avisen: “La renda garantida ara ha de funcionar bé”

NATÀLIA VILA
BARCELONA

Les entitats socials, agrupades a la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, van “celebrar” ahir que el Govern aprovés finalment el reglament de la llei de renda garantida de ciutadania (RGC) però recorden que aquesta eina arriba “massa tard”, després de “gairebé tres anys des de l'aprovació de la llei, l'estiu del 2017”. Tal com va avançar dilluns l'ARA, el Govern va donar llum verda al text definitiu del reglament al consell executiu d'aquest dimarts: aquest pas suposa desplegar l'eina que inclou totes les excepcions necessàries per reduir les incompatibilitats i garantir que la prestació arribi de manera justa a tots els que la necessiten.

Les entitats van remarcar que ara l'administració ja no té excuses: “Ara més que mai la renda garantida ha de funcionar bé”. Així, la Taula va exigir que la prestació “arribi al 100% de les persones que la necessiten”. Tal com detallava ahir aquest diari, el reglament preveu que la prestació de la renda garantida sigui compatible amb els contractes intermitents (de dies) i amb la feina parcial en alguns casos determinats, com ara els més grans de 55 anys que es troben en situació d'atur de llarga durada o les famílies nombroses. També permet que dos nuclis familiars convisquin en una mateixa llar sense perdre l'ajuda per acumulació d'ingressos, durant un període determinat.

La Taula va alertar, però, que per funcionar a ple rendiment cal “millorar la quantia, aconseguir que els tràmits siguin més àgils, ràpids i flexibles i incloure els casos que falten perquè la presentació sigui compatible amb el treball”. El sindicat CCOO va afegir, a més, que cal fer-la “flexible” durant la crisi sanitària per donar cobertura a les famílies amb una baixada d'ingressos sobtada. A més, els agents socials avancen que ara cal veure quin encaix té aquesta ajuda amb la proposta d'ingrés mínim vital amb què treballa l'executiu espanyol. —

Dues persones sense llar en un carrer de Barcelona durant l'estat d'alarma. MANOLO GARCÍA